

2022/vasaris

KRISTOFORO UŽKULISIAI

Kodėl žmonės
dirba visą
dieną?

Interviu su
ornitologu
Gintaru Riauba

TOP 10 knygų
rekomendacijos

Kaip gyvena
mūsų pirmokai
ir penktokai?

Valentino diena
ir meilės
receptas

Vasario 16-oji

Sveiki visi, mielieji kristoforiečiai!!!

Žiemos atostogų proga kviečiame Jus skirti laiko ir dėmesio jaunųjų žurnalistų darbui. Trečiajame šių mokslo metų „Kristoforo užkulisių“ numeryje gausu mūsų atrastų idomybių, netikėtų interviu, įvairių pasiūlymų. Tad sušlapusius ir sušalusius po čiuožinėjimo nuo kalnų kviesime Jus įsisukti į šiltą pledą, pasiimti arbatos ir susipažinti su Sandro kalbintais pirmokais ir penktokais, Igno kalbintu ornitologu Gintaru, apie Vasario 16-ąją su Urte ir Auguste mintimis pasidalinusia pavaduotoja Edita. Kadangi atostogausite visą savaitę, kviesime tuo metu pasirinkti bent vieną iš Adomo ir Vestos rekomenduojamų knygų ar išbandyti Nerijos receptą. Mėgaudamiesi recepto rezultatu, galėsite laiko skirti Jogailės straipsniui apie Valentino dieną, Žilvino sportiniams atradimams ir Urtės pamastymams apie tai, ką žmonės dirba visą dieną. Ir dar... Niekas taip mūsų nedžiugina, kaip mielos gyvūnų nuotraukos ☺ Su savo augintiniais supažindina Darija ir Armintė. Norite augintinio? Jos mielai su Jumis pasidalins;)

Tad gero laiko su „Kristoforo užkulisiais“!!!!

Tekstas: Urtė, 5a

Nuotrauka iš <http://www.investmentconversations.com/i-stopped-multitasking-you-should-too/>

Kodėl žmonės dirba visą dieną?

Žmonės nuolat ką nors veikia net tada, kai neina į darbą, už kurį jiems moka pinigus. Žinoma, daugiausia darbų prisigalvoja dideli žmonės. Jie sumano nueiti nupirkti vaikui naujus batus, susiūti suplyšusią kepurę, išskalbti nešvarius drabužius, nusipirkti naujų baldų. Nors patys suaugusieji sako, kad pavargo, tačiau nuolat liepia dirbti vaikams. Mums, vaikams, reikia skaityti, rašyti, skaičiuoti, susišukuoti, gražiai kalbėti ir dar be viso to naktį pažadintam mokėti abėcėlę. Nelengva darbų pasaulyje gyventi nei suaugusiesiems, nei vaikams.

Kai buvau maža, tėvai man skaitydavo Ričardo Skerio knygą „Ką žmonės dirba visą dieną?“. Vėliau užaugau ir ėmiau skaityti ją pati. Knygoje pasakojama apie ūkininką Motiejuką, šerifą Merfį, krautuvininką katiną, daktarą liūtą ir daug kitų veikėjų, kurie pluša visą dieną. Jie ne tik dirba pagal savo profesiją, jie dar ir tėvai, o tai iš tiesų nelengvas darbas.

Kartais man kyla klausimas: negi būtina visą laiką dirbti? Juk galime tiesiog visą dieną gulėti, krapštyti nosį ir nieko neveikti. Juk taip gyventi būtų žymiai paprasčiau!!! Tik įsivaizduokite: kiekvieną dieną galėtume gulėti Maldyvuose, gertume kokteilius iš kokoso pieno, stebėtume išspūdingus kalnus ir saulėlydžius. Mano krikšto mama tik pasijuokia iš tokių idėjų ir klausia, iš kur aš nieko neveikdama gausiu pinigų visoms savo svajonėms?

Apie nieko neveikimą galvoja ne vienas, tačiau ilgainiui tai geru nesibaigtų. Įsivaizduokime: jei suaugusieji nustotų valdyti didžiules kompanijas, kurios kiekvieną dieną mums suteikia galimybę naudotis internetu (ypač svarbus dalykas), vandeniu, dujomis ir kitais ištekliais, be kurių mūsų kasdienybė taptų daug sunkesnė. Dingus internetui, dujoms ir vandeniui daugelis taip pat netektų galimybės dirbti savo kasdieninius darbus. Tarp jų dirbti nustotų ir mokytojai, be kurių pagalbos vaikai liktų nežinantys, kiek yra du plus du, kaip rašomas žodis „ačiū“ ir kas yra Jonas Biliūnas. Nemokėdami šių elementarių dalykų vaikai galėtų tik pasvajoti apie aukštesnį išsilavinimą. Taigi po penkiolikos metų pradėjus skaudėti gerklei neturėtumėte į ką kreiptis, nes daktarų paprasčiausiai nebūtų, o plaukus turėtumėme auginti iki tol, kol jie užklotų visus namus ir tada turėtumėme keltis į naują būstą, tačiau tai padaryti būtų neįmanoma, nes statybininkų, kurie pastatytų naujus namus, nebūtų.

Kiekvienas žmogus, atlikdamas savo darbą, sukuria gerovę ne tik sau, bet ir kitiems. Dėl bendro visų darbo atsiranda visuomenės, o jos yra pagrindas valstybei. Jeigu norime naudotis valstybės teikiamomis naudomis (pavyzdžiui, švietimo ar medicinos paslaugomis), turime ir patys kurti naudą. Skruzdėlyne kiekviena skruzdė atlieka savo vaidmenį ir tik tada miškuose išauga aukšti, mus stebinantys skruzdėlynai. Žmonijos skruzdėlynas irgi nesusikurs pats savaime. Kiekvienas turime prie jo prisidėti savo darbu.

Nors kartais jaučiu tingulį, tačiau suprantu, kad dirbti yra svarbu. Šiandien mano pagrindinis darbas yra mokytis. Noriu šį darbą atlikti gerai, nes man svarbu gyvenimą išnaudoti turiningai. Noriu baigti mokyklą, įstoti į universitetą, gauti aukštąjį išsilavinimą ir rasti tokį darbą, į kurį kiekvieną rytą norėsiu eiti, kur jausiuosi savimi ir galėsiu įgyvendinti savo tikslus ir idėjas, kur galėsiu prisidėti prie bendro visuomenės gėrio.

Kaip gyvena mūsų pirmokai ir penktokai?

Pasibaigus pirmajam pusmečiui, vieni džiaugiasi savo įvertinimais, kitiems norėtusi geriau. Kad ir kaip ten būtų, visi jaučiasi šiek tiek atsipalaidavę, nes pirmas pusmetis jau įveiktas. Įsivaizduojate, kažkam šis pusmetis ne tik pirmas šiais mokslo metais, bet apskritai pirmas. Taip, turime galvoje mūsų pirmokus, kurie jau pusę metų matuojasi mokinio batus. Naujos patirtys ir penktokams. Juk jie jau nebe pradinukai. Ta proga sugalvojome užduoti keletą klausimų mūsų naujausiems progimnazijos mokiniams.

Nukeliavusi į 1a klasę kalbinu Meda. Ji gal kiek nedrąsiai sutinka papasakoti apie save. Pradedame nuo laisvalaikio, kad šiek tiek sušildytume atmosferą. Meda pasakoja, kad jai patinka laiką leisti lauke ir važinėti dviračiu. Žiemą, kai dviratis ilsisi garaže, Meda piešia, leidžia laiką su šeima. Įsidrąsinusi Meda dalijasi, kad pirmą pusmetį jai pavyko sėkmingai užbaigti. Su dideliais sunkumais ji nesusidūrė. Sunkios užduotys dar laukia ateityje. Nors Meda jau yra puiki mokinė, tačiau ateinančiam pusmečiui žada dar geresnius rezultatus. Kalbėdama apie pusę metų, praleistų mokykloje, pirmokė pažymi, kad jai labai smagu dėl gerų, atidžių mokytojų ir draugiškų klasės draugų.

Padėkojusi Medai, skubu į 5a klasę. Čia šurmulyks kur kas didesnis nei pas pirmokus. Visi užsiėmę savais reikalais. Kalbinu Dariją. Ji džiaugiasi, kad pirmą pusmetį pasisekė užbaigti tokiu vidurkiu, kuris ją visai džiugina. Darija kelia sau nemažus tikslus, žino, kokių mokomųjų dalykų vidurkius nori pagerinti, netgi turi savo metodų, kaip tai padaryti: atidžiau klausytis mokytojų per pamokas, su klasės draugais ir mokytojais išsiaiškinti kilusius neaiškumus, pasiruošti kiekvienam atsiskaitymui. Kadangi penktokė yra labai visuomeniška, tai kita pusmetį ji be mokymosi dar labai nori daugiau įsitraukti į bendruomenės veiklas. Darija džiaugiasi, kad tęsia mokslus mūsų progimnazijoje, kur baigė 4 klases. Šiais metais ji su bendraklasiais vis grįžta į savo buvusią klasę ir padeda savo mokytojui prižiūrėti pirmokus. Smagu, kad Darija pastebi ir džiaugiasi mūsų progimnazija dėl čia dirbančių šaunių mokytojų, modernios aplinkos ir gerų draugų.

Labai dėkojame mūsų pašnekovėms ir linkime sėkmės!

Tekstas: Ignas 6a

INTERVIU SU ORNITOLOGU

Jūsų dėmesiui
trumpas interviu su
gamtininku,
ornitologu (paukščių
tyrinėtoju), Baltijos
aplinkos forumo
biologinės įvairovės
apsaugos ekspertu,
Gintaru Riauba.

Gulbė nebylė

Nykštukas

Kikilis

5. Iš kokio atstumo atskiriate paukščius?

-Jei pavyksta aiškiai įžiūrėti paukščio siluetą, net ir smulkiuosius žvirblinius paukščius be žiūrono galima atskirti iš 30 – 50 (kartais ir 100 metrų) atstumo. Laimei, gana daug paukščių gieda, ir tai padeda juos atpažinti net ir visiškai nematant.

6. Koks yra didžiausias Lietuvos paukštis?

-Tai yra gulbė nebylė. Jos svoris siekia 16 – 20 kilogramų.

7. Koks yra mažiausias Lietuvos paukštis?

-Nykštukas. Suaugęs paukštis sveria apie 5 gramus.

8. Koks yra dažniausias Lietuvos paukštis?

-Kikilis. Lietuvoje iš viso gyvena apie 3 milijonus šių paukščių porų.

9. Koks yra rečiausias Lietuvos paukštis?

-Rečiausi yra tie paukščiai, kurie stebimi ne kasmet. Tačiau daug paukščių yra reti dėl to, kad nyksta. Pavyzdžiui, manoma, kad Lietuvoje šiuo metu peri tik viena erelių gyvatėdžių pora. Taip pat retenybe tapęs žalvarnis, kurių šiuo metu Lietuvoje aptinkama tik apie dešimt porų.

10. Ko reikalauja ornitologo darbas?

-Atidumo, gebėjimo pastebėti ir labai nedidelius skirtumus, noro mokytis, išgirsti ir pažinti.

1. Ar jūs pažįstate visus Lietuvos paukščius?

- Žinau kelis ornitologus, kurie tikriausiai pažįsta visus Lietuvos paukščius. Tačiau aš pats visų Lietuvoje aptinkamų paukščių nesu matęs. Iš paveikslėlių, nuotraukų atpažinčiau juos visus, tačiau paukščiai yra labai skirtingi, kai kurie jų labai reti, todėl nesu tikras, ar pamatęs praskrendantį sirinį genį, mažąją startą ar nykštukinį erelį iškart pasakyčiau, kad tai jie.

2. Ar yra paukščių, kuriuos retai matote?

- Taip, rečiausiai matau jūrinius paukščius arba tuos, kurie Lietuvoje apsilanko labai trumpam ir būna tik tam tikrose vietose. Retai matomais paukščiais laikyčiau ir tuos, kurie nežiemoja Lietuvoje, ir čia būna tik trumpą vasaros laikotarpį. Todėl kaip ir visi ornitologai labai laukiu vasaros, nes tuo metu būnant gamtoje kone kasdien gali pastebėti vis naują, seniai nematytą, plunksnuotą bičiulį.

3. Koks paukštis yra mažiausiai paplitęs Lietuvoje?

-Darbe su kolegomis rūpinamės rečiausio Europoje giesmininko - meldinės nendrinukės - apsauga, ir būtent šį paukštį laikyčiau mažiausiai paplitusiu ne tik Lietuvoje, bet ir Europoje. Ši rūšis peri tik keturiose Europos valstybėse (Lietuva viena iš jų!), o Lietuvoje jau bemaž trisdešimt metų meldinės nendrinukės aptinkamos tik keliose žinomose perėjimo vietose. Ir dar niekam nepavyko šiuos rūšies paukščių aptikti visiškai naujose vietose.

4. Kokiose dar šalyse paukščiai yra tokie patys?

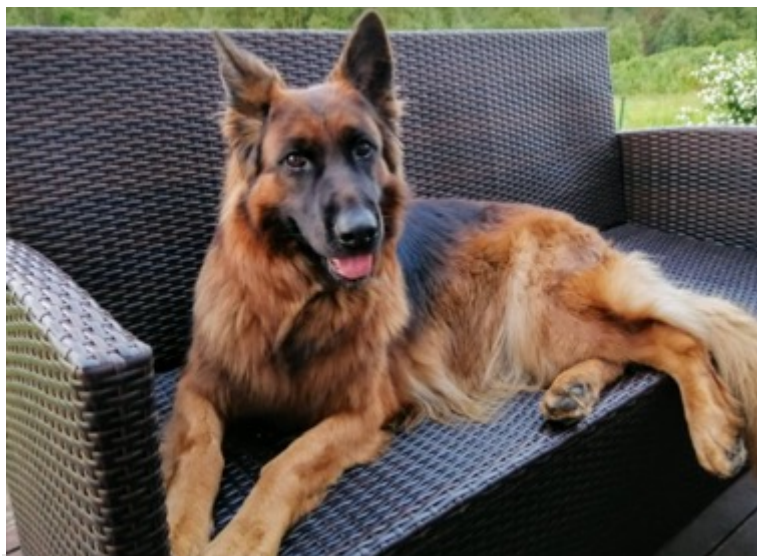
-Visose mūsų kaimyninėse valstybėse gyvena tos pačios paukščių rūšys. Tačiau ornitologai savotiškai varžosi ieškodami naujų paukščių rūšių, ir kartais retųjų rūšių nepavyksta pastebėti gretimose valstybėse. Prieš keletą metų Lenkijoje ilgai lankėsi palšasis grifas. Po to jis išskrido ir po savaitės buvo aptiktas Latvijoje. Kadangi tai buvo žieduotas paukštis, buvo žinoma, kad į Latviją jis pateko skrisdamas per Lietuvos teritoriją. Tačiau Lietuvoje jo niekas nepastebėjo.

Tekstas: Armintė ir Darija, 5a

Mūsų geriausi draugai

Sveiki, čia mes - Darija ir Armintė.
Šiandien dalijamės su Jumis istorijomis apie mūsų
mieliausius augintinius. Aš, Darija, auginu šunį,
kates ir žiurkėną, Armintė - afrikines sraigės.
Susipažinkite su jais ☺

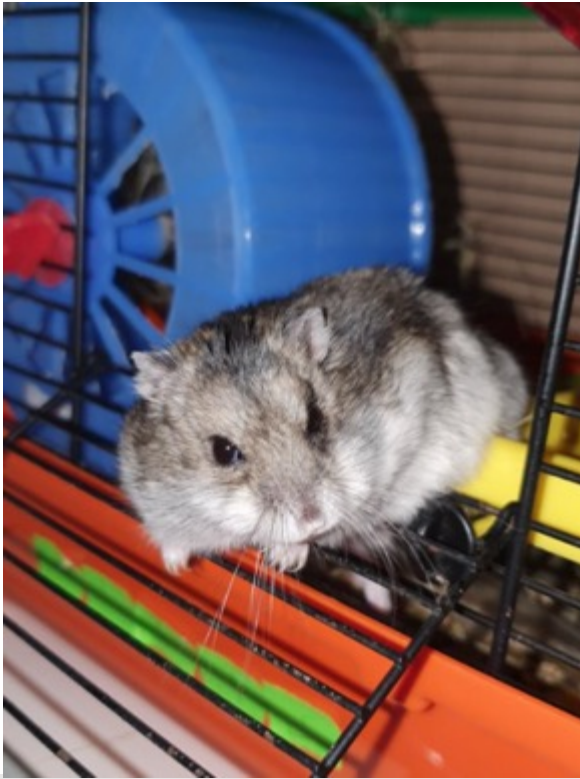
KARI

Kari yra draugiškas ir paklusnus vokiečių aviganis. Kari moka keletą komandų: „sėdėti“, „greta“, „gulėti“, „pas mane“. Kari pas mus mus atsirado 2 metukų, dabar jai treji. Vokiečių aviganis – viena populiariausių šunų veislių. Kilmė – iš Vokietijos. Vokiečių aviganis yra bandšunis, tapęs itin populiariu sarginiu šuniu. Vokiečių aviganis yra nepaprastai protingas, energingas, paklusnus, labai drąsus šuo, tvirtai prisirišęs prie globėjo. Jis mėgsta žaisti ir aktyviai leisti laiką lauke.

Bosas yra bengalijos veislės 4 metų katinas. Piksė – taip pat bengalijos veislės katė, tačiau jai penkeri. Bosas-bailus katinukams, tačiau labai mielas. Tuo tarpu Piksė – drąsi, tačiau nemėgsta svečių. Šie katinai panašūs į leopardus – su juodomis ir rudomis dėmelėmis. Bengalijos katės yra judrios, smalsios, mėgsta vandenį. Šiai veislei būtina turėti pakankamai vietos žaidimams. Nemėgsta vienatvės ir tylos.

BOSAS ir PIKSĖ

MIKIS

Mikis - tai Džungarijų žiurkėnas. Ši rūšis paplitusi Užbaikalėje, Kazachstane. Tai nedidelis mielos išvaizdos žvėrelis. Kailiukas švelnus. Ypač aktyvus naktį, tada suka žiurkėno ratą ir tai sukelia triukšmą, todėl tai šiek tiek trukdo miegoti. Mikis dabar pusės metų. Žiurkėnas mūsų šeimoje atsirado po didelio tėvų įkalbinėjimo, kad man reikia šio gyvūnėlio. Kai išgirdau tėtį kalbant telefonu apie žiurkėno narvelį, vos nesprogau iš laimės. Pirmiausia atsirado žiurkėnas Valentinas, bet jis savo dienas baigė nelaimingai. Dabar turiu Mikį:)

Afrikinės sraigės į mano namus atkeliavo iš mokytojos Auksės. Auginome sraiges klasėje, o vėliau jas parsinešiau namo. Labai svarbu rūpintis sraigių kiautu. Sepijos kaulas ir kreida padeda turėti tvirtą sraigės kiautą. Jos valgo daržoves ir vaisius, gyvena plastmasinėje dėžėje. Sraigės yra labai lėtos. Net tais atvejais, jei truputį jas pamiršite, jos nespės to pamatyti ☺ Kadangi sraigių šiuo metu namuose yra tikrai labai daug, tai noriu jomis pasidalinti. Norit augintinio? Ieškokite manęs, Armintės, 5a klasėje, 4 kabinete.

AFRIKINĖS SRAIGĖS

ŠV. KRISTOFORO PROGIMNAZIJOS REKORDAI

Taigi pirmame laikraštuke pasakojau apie NBA rekordus ir pagalvojau, kodėl gi nepapasakojus apie mūsų mokyklos kūno kultūros rekordus.

2010-05-31 mokinys, vardu **Paulius Matulevičius**, sumušė baudų metimo mokyklos rekordą įmetęs kamuolį 31 kartą iš eilės.

2012-05-08 **Ignas Baranauskas** pataikė tritaškius 10 kartų iš eilės ir taip įtvirtino savo vietą rekordų sąrašė.

2010-05-17 **Lukas Norbutas** kamuolį ant piršto išsuko net 3 min. 5 sek.

2022-02-03 **Norbertas Račka** pasiekė atsispaudimų rekordą padarydamas 58 atsispaudimus nesustodamas.

2015-10-08 **Vytautas Grigalauskas**, padaręs 19 prisitraukimų iš eilės, pasiekė mokyklos rekordą.

2010-11-09 **Viskantas Juodėnas** pelnė atsilenkimų (gultis-sėstis) rekordą padarydamas 111 atsilenkimų.

2011-04-15 **Urtė Kuskytė** išsuko vieną gimnastikos lanką netgi 2 val. 33 min. ir taip užsitarnavo vietą lentelėje

2010-03-02 **Darain Al Šajah** iššokinėjo per šokdynę 105 kartus.

2017-10-19 **Lėja Povilaitytė** pagerino lankstumo testo rezultata iki 31,5 cm.

2009-09-10 **Gedvydė Cirtautaitė** nubėgo 50 m per 7,1 s.

Rekomendacijas pateikė: Vesta Griniūtė ir Adomas Skaudžius, 6b

Mūsų rekomenduojamų knygų TOP 10

Dabar, kai artėja atostogos, reikia pagalvoti, ką veiksi per jas. Aišku, jei bus geras oras ir bus sniego, tu čiuožinėsi nuo kalnų su rogutėmis, žaisi sniego karą su draugais ar lipdysi sniego senį. Bet kas bus, jei bus blogas oras? Pagalvojai? Mes siūlom tau knygų TOP 10, su kuriomis galėsi atsipalaiduoti žiemos vakarais.

Carina Axelsson knyga „Slaptoji mados agentė: Nusikaltimas Paryžiuje“.

Šis nusikaltimas turi „glamūrišką“ atspalvį, o aš – tobulą priedangą, esu modelis! Aš – Akselė Anderson, stilingiausia mados pasaulio seklė!

Nors jos kojos ir ilgos, o giminaičiai apsėsti mados, Akselė domisi mados pasauliu ir gyvenime trokšta tik vieno – nagrinėti kriminalines bylas. Kai be žinios dingsta talentinga jauna dizainerė Belė La Liun, nieko nelaukusi Akselė pasinaudoja proga – apsimeta manekene ir išaiškina šį nusikaltimą! Dėl bylos ji padaro viską – pamėgtą džemperį ir džinsus pakeičia stilingais drabužėliais, leidžiasi kankinama blakstienų garbiniavimo prietaisais, klupinėja vaikščiodama su aukštakulniais.

Padedama nuolat jos dėmesį blaškančio gražuolio Sebastijano, Akselė lenktyniauja su laiku, kad išnagrintų nusikaltimą, įvykdytą Paryžiaus mados savaitės metu.

Victor Panicello knyga „Influencerė“.

Turėjau du gyvenimus: tikrąjį, kurio nemėgau, ir virtualų, kuriuo žavėjausi, bet jį už mane gyveno kiti. Taigi, atėjo diena, kai pasakiau sau, kad šiuos gyvenimus sujungsiu, ir užsibrėžiau tikslą tapti influencerė.

Ko reikia, kad taptum influencerė? Pirma, labai norėti. Antra, rizikuoti. Tuomet išgyventi. Ir, be abejo, priimti žaidimo taisykles. #aistragyventi #nesustabdoma #įžvaigždes #nerealirealybė #kojūsnorit #kurdraugai #vakarėlisikiryto #užkariautipasaulį #keliobeieškant 412 325 Patinka

Šešiolikmetė Nadia trokšta būti socialinių tinklų žvaigždė, bet per dvejus metus surinko vos tūkstantį sekėjų. Dabar dėl tikslo ji pasiryžusi padaryti viską – pirkti sekėjus, meluoti, numoti ranka į mokslus, paaugoti net šeimą ir draugus. Sėkmė aplanko. Merginai atsiveria nepaprastai žavus ir dėmesiu svaiginantis influencerės gyvenimas, bet netrukus paaiškėja, kad jis turi ir savo tamsiąją pusę.

Serena Burdick knyga „Bevardės Mergaitės“.

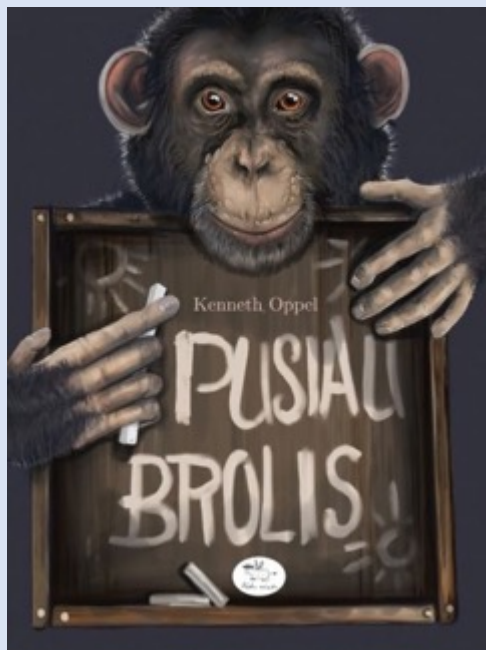

Netoli prabangaus Luelos ir Efės Tildon tėvų namo Invudo kalvos papėdėje dunkso pataisos namai nepaklusnioms mergaitėms. Sesės auga jų šešėlyje suprasdamos, kad netgi tokių pasiturinčios šeimos panelių, kaip jiedvi, laisvė turi ribas. Tačiau, atsitiktinai išaiškėjus skandalingai tėvo paslapčiai, aikština vyresnėlė Luella ryžtasi pasielgti taip, kaip nori.

Maištas nepraeina be pasekmių, ir vieną rytą Luella mįslingai dingsta. Efei kyla įtarimas, kad tėvas įvykdė grasinimą išsiųsti Luellą į pataisos namus, ir ji sukuria planą: ten pakliūti ir išgelbėti sesę. Kai supranta klydusi, niekas nepatiki jos istorija ir ištrūkti iš baisiosios prieglaudos atrodo nebeįmanoma. Tačiau čia sutikta Meiblė įtraukia Efe į savo planą. Kad išgyventų, joms telieka pasikliauti viena kita ir pamažu gimstančia draugyste.

Ši knyga apie nepalaužiamą silpnos širdies stiprybę, kovą ir išlikimą, meilę ir šeimą.

Kenneth Oppel knyga „Pusiau brolis“.

Benas Tomlinas trylika metų buvo vienturtis sūnus. Bet nuo šiol jo gyvenimas pasikeis. Nuo šiol Tomlinai turės naują šeimos narį, vardu Zanas. Zanas – tikrų tikriausia šimpanzė. Tačiau Tomlinai jį augins kaip sūnų, o Benas mokys jį gestų kalbos. Kas galėtų pagalvoti, kad šimpanzei pavyks tapti ne tik pilnaverčiu šeimos nariu, bet ir tikru Beno broliu? Na, pusiau broliu.

Jaudinanti istorija apie žmonių ir šimpanzės draugystę patiks ir mylintiems gyvūnus, ir norintiems įtraukiančio bei širdį paliečiančio pasakojimo.

Tryliktasis gimtadienis Benui buvo ne toks smagus, kokio tikėjosi. Deja, kaip tik tuo metu jie kartu su šeima persikraustė į kitą miestą. Benas jau atsisveikino su visais draugais ir bendraklasiais, o čia teks pažindintis su visais iš naujo ir pratintis prie naujos mokyklos. Tačiau tai dar ne viskas – Beno tėvai yra mokslininkai, ir nuo šiol jie kartu augins šimpanzė Zaną ir atliks eksperimentą – bandys išmokyti Zaną bendrauti gestų kalba. Šeimos laukia daug įdomių patirčių ir netikėtų nuotykių.

Kelly Barnhill knyga „Raganos sūnus“.

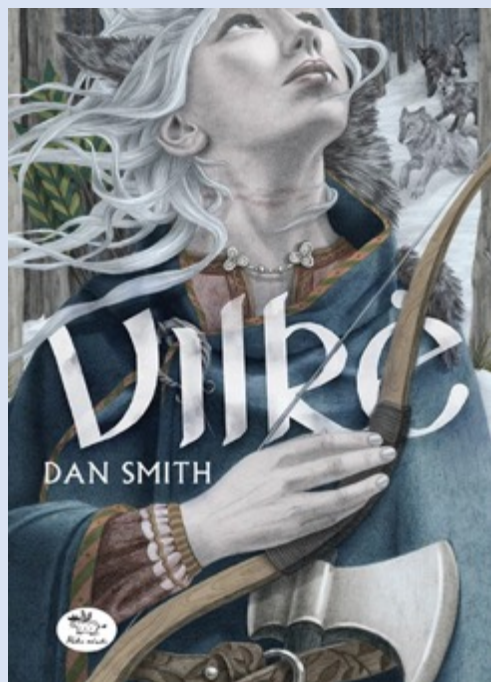

Miestelio ragana augina du sūnus. Abu – kaip vandens lašai, tik vienas truputėlį geresnis. Protingesnis. Šaunesnis. Kai dvynių plaustas nuskęsta, išsigelbsti tik vienas. Visas miestelis nusprendžia, kad išgyveno ne tas. Ne tas, kuris galėtų paveldėti motinos kerus. Ne tas, kuris apskritai galėtų kažką nuveikti.

Už miestelio plyti nepereinama giria, pilna pavojų ir paslapčių. Sako, ji užkerėta nuo neatmenamų laikų. Sako, už jos baigiasi pasaulis. Tačiau už girios gyvena Ainė – drąsi mergaitė ir sumani medžiotoja. Jos mama jūreivė, o tėtis – Plėšikų Karalius. Tik Ainei niekaip iš galvos neišeina mamos pranašystė...

Būtų keista, jei Plėšikų Karaliui nerūpėtų raganos kerai. Būtų dar keisčiau, jei jos netikėtai sūnus gebėtų juos apsaugoti. O kai visų šių veikėjų takai susikirs, prasidės neįtikėtina istorija, pilna galingų kerų, senovinių paslapčių, tikros drąsos ir jėgos, kuri slypi žodžiuose.

Dan Smith knyga „Vilkė“.

Ilva išgirsta, kaip nužudoma jos mama... Bet dabar ne laikas ašaroms ir savigailai. Mergaitė tiki, kad jos lemtis – atkeršyti ir apginti mamos vardą. 866-aisiais metais Nortumbrijoje sudužo vikingų laivas, tačiau Ilva ir jos mama išsigelbėjo. Ilva išgirsta, kaip nužudoma jos mama... Deja, džiaugsmas tęsiasi neilgai – mergaitė lieka vienui viena ir prisiekia žūtbūt atkeršyti žiauriam motinos žudikui.

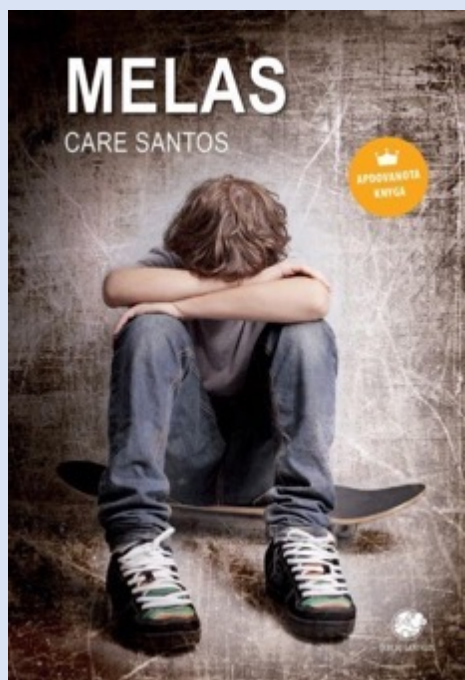
Juk ji tikra vikingė, ji privalo įvykdyti teisingumą, kad ir kokia būtų to kaina.

Ilva bebaimė. Ilva drąsi. Ilva ryžtinga. Ilva yra vikingė.

Ir ji pradeda kurti savo legendą.

Oda po truputį pasidengs šerkšnu, gūsingas vėjas įsivels į plaukus, kojos klimps į gilų sniegu nuklotą taką, sraunios upių dainos ir medžių raudos suvirpins mintis. Įkvėpk ir klausykis. Iš tikrųjų išgirsk drebančią žemę jojant žirgams, galimų priešų sukurtą laužą, pokalbius, artėjančios vilkų gaujos alsavimą.

Care Santos knyga „Melas“.

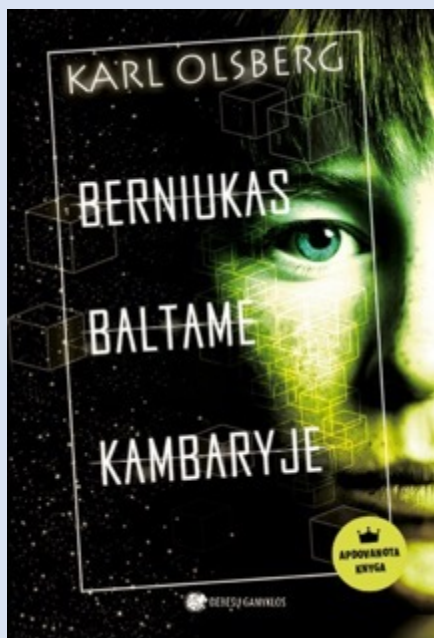

Stropi mokinė Ksenija stengiasi gauti geriausius pažymius. Mergina ilgai svajojo apie medicinos studijas. Deja, jos mokslo rezultatai prastėja, nes mintyse naujoji meilė. Virtualiame skaitytojų klube nagrinėdama D.J. Selindžerio „Rugiuose prie bedugnės“ Ksenija sutiko savo amžiaus vaikną.

Po daugybės valandų pokalbių ji išsimylėjo niekada nematytą žmogų iš interneto. Jie daug laiko praleidžia kalbėdamiesi apie knygas, kurioms Ksenija jaučia nuoširdžią meilę. Keista, bet po daugybės laiko, praleisto kalbantis, vaikiną atsisako gyvai susitikti. Ksenija nusprendžia padaryti jam siurprizą ir ima tyrinėti draugo asmenybę.

Pasirodo, kad viskas, ką ji žinojo apie savo pašnekovą, buvo melas. Iš tiesų neegzistuoja žmogus tokiu vardu, o nuotrauka taip pat netikra. Kas gi iš tiesų yra jos sielos draugu tapęs vaikiną?

Karl Olsberg knyga „Berniukas baltame kambaryje“.

Manuelis pabunda užrakintame baltame kambaryje ir nieko neprisimena. Nežino, nei kas jis, nei kaip čia pateko. Vienintelis galimas ryšys su išore yra kompiuterio valdomas balsas, vardu Alisa, padedantis prisijungti prie interneto. Naršydamas jame berniukas sužino, kas jam nutiko: bandant pagrobti jis buvo sunkiai sužeistas. Bet kodėl jis išgyveno? Ar tikrai visa tai tiesa? Kas Manuelis yra iš tikrųjų? Kas tiesa, o kas – apgaulė, kas realūs asmenys, o kas – avatarai ar kompiuterinės simuliacijos figūros?

Autorius Karlas Olsbergas be galo įtempto siužeto romane „Berniukas baltame kambaryje“ kviečia apmąstyti dirbtinio intelekto ir žmogiškosios būties santykį.

Karl Olsberg „Mergaitė keistoje šalyje“.

Pagrindinė veikėja – Sofija. Ji paauglė, auganti uždaroje ir itin religingoje bendruomenėje. Vaikai mokykloje mokomi, kad už Apšviestųjų slėnio ribų vyksta karas ir tik Dievo išrinktieji išsigelbėjo, o dabar gali gyventi saugiai bei taikiai. Taisyklės slėnyje itin griežtos. Čia draudžiamos bet kokios technologijos, išorinio pasaulio knygos ir kiti informacijos šaltiniai. Juk žinios – pavojingos.

Sofija susidraugauja su gretimo kaimelio gyventoju Mirku. Vaikinas kelia daug nepatogių klausimų, rodo Sofijai uždraustas knygas apie žemės kilmę ir evoliucijos teoriją bei merginos širdyje sėja daugybę abejonių. Vieną dieną jis dingsta.

Mylimojo ieškoti iškeliavusi Sofija už Apšviestųjų slėnio ribų randa ne karo nuniokotą žemę, o aukščiausių technologijų apsuptą visuomenę. Viskas, kuo ji tikėjo visą gyvenimą, pasirodo, yra netiesa.

Tačiau ar tai, ką mergina mato naujame pasaulyje, yra tiesa? Kas ir kokiais tikslais valdo visas šias technologijas? Ar dar liko vietos žmonėms ir ar įmanoma išgelbėti Mirką? Karl Olsberg knygoje „Mergaitė keistoje šalyje“ plėtoja dirbtinio intelekto ir žmoniškumo klausimus. Distopinis trileris skatina diskutuoti ir apmąstyti savo santykį su technologijomis bei jų raida

VALENTINO DIENA

Valentino diena – tai tarptautinė, puikiai visiems žinoma, meilės diena, švenčiama vasario 14 d.

Kodėl gi ji švenčiama? Manoma, kad Šv. Valentinas buvo Romos vyskupas. Tuometinis Romos imperatorius Klaudijus II buvo išleidęs įsakymą, draudžiantį tuoktis. Šitaip jis siekė, kad kuo daugiau vyrų eitų kariauti ir gintų imperiją. Imperatorius manė, kad vedę vyrai yra emociškai labiau prisirišę prie savo šeimų, todėl negali būti geri kariai. Vyskupas Valentinas, matydamas jaunų žmonių skausmą, juos sutuokdavo slapčia. Klaudijus II, išgirdęs apie tokį vyskupo elgesį, jį uždarė į kalėjimą, kur vasario 14 d. Valentinas buvo nubaustas mirtimi. Netrukus Valentinas buvo paskelbtas šventuoju, tad ši šventė kilo iš noro jį pagerbti.

Valentino diena Lietuvoje – nors ši šventė Lietuvoje yra gana nauja ir pradėta švęsti tik po Nepriklausomybės atgavimo 1990 m., kai kurie kultūros istorikai ir etnografai mano, kad panaši šventė senovės lietuvių kultūroje buvo švenčiama gegužės 13 d. – meilės deivės Mildos diena.

Meilės dienos simboliai – Valentino diena turi savotiškus simbolius. Nemanau, kad žmonės turi dovanoti brangiausias ir prabangiausias dovanas, nes juk viskas turi būti dovanota iš širdies:

- sakoma, kad vienas iš simbolių yra širdis, nes neva ten slepiasi visa meilė ir jausmai;
- taip pat ir raudonos rožės, kurios dar vadinamos deivės Veneros gėlėmis;
- dažnai galima pamatyti ir Kupidoną – tai deivės Veneros sūnus ir jis žmogų gali priversti pamilti, paleidęs į jį vieną iš savo stebuklingų strėlių;
- nėriniai – prieš šimtmečius moterys nešiodavosi nėrinuotas nosinaites. Jei nosinaitė iškrisdavo, šalia esantis vyriškis turėdavo pakelti ją nuo žemės ir gražinti ją pametusiai damai. Kartais jos specialiai „pamesdavo“ nosinaitę, kad susipažintų su joms patikusiu vyriškiu;
- kaipgi be balandžių? Tai meilę simbolizuojantys paukščiai. Jie visą gyvenimą nekeičia partnerio, kartu rūpinasi savo paukščiukais ir dėl to simbolizuoja ištikimybę.

Ką veikti per Valentino dieną? Be to, kad galima parašyti laiškų ar žinučių savo simpatijoms, yra begalės romantiškų filmų tiek jums, tiek visai šeimai. Visi puikiai žinome ištrauką „Let me raise a toast, to the girl I love most, in the whole world - Darla“. Tad jeigu šio filmo „Mažieji Raskalai“ ištrauka sudomino, jis puikiai tiktų šiam vakarui. Taip pat naujesnis filmas „Laisvoji vade: Valentino diena“. O jeigu norisi spalvoto ir animuoto, tai „Mažasis princas“, „Princesė ir varlė“ ar „Pelenė“ tiks kuo puikiausiai irgi.

Gražios Šv. Valentino dienos ir daug raudonų širdelių!

Receptą siūlo: Nerija, 6d

Receptas Valentino dienai

Tikriausiai galime sutikti, kad visi turi skirtingą požiūrį ir nuomonę apie Valentino dieną. Vieniems smagu pabūti su savo antrąja puse, kitiems liūdna, nes jie dar neturi antrosios pusės, o dar kitiems žmonėms Valentino diena kelia pyktį, įtūžį ar šleikštulį. Bet taip pat galime sutikti, kad per Valentino dieną smagu pasilepinti įvairiais dalykais. Tačiau šiandien aš pasakysiu jums slaptą saldumynų receptą, kuris pavers jūsų Valentino dieną geresne!

Reikės:

200 ml grietinėlės (35 % riebumo);
2 šaukštų cukraus;
10 ml braškių sirupo;
1 šaukšto želatinos.

Gaminimas:

1. Išplakite grietinėlę su cukrumi iki standžių putų.
2. Ištirpinkite želatiną braškių sirupe ir supilkite į grietinėlę.
3. Palaukite, kol sustings. Supjaustykite arba išpauskite formeles ir patiekite.

Taip pat siūlau įsijungti savo mėgstamą filmą arba serialą ir skirti laiko sau bei pasidalinti skanėstu su antrąja puse ar šeima bei draugais.

Sėkmės gaminant! :D

O KĄ TAU REIŠKIA VASARIO 16-OJI?

Vasario 16-oji - Lietuvos valstybės atkūrimo diena. Ši diena skirta 1918-aisiais Lietuvos Tarybos narių pasirašytam Lietuvos nepriklausomybės nutarimui paminėti.

Turime didžiuotis šia data, nes esame vienintelė Baltijos valstybė, kuri savo valstybę atkūrė, o ne įkūrė. Mūsų kaimynės Latvija ir Estija minės savo valstybių įkūrimo metines, o Lietuva savo valstybingumą skaičiuoja jau daugiau nei tūkstantmetį.

Vasario 16-oji kiekvienam lietuviui svarbi ir įsimintina šventė. Būtent šią dieną 1918 metais 20 drąsių ir ryžtingų tautos vyrų, Lietuvos Tarybos narių, pasirašė Lietuvos valstybės atkūrimo aktą. Ir nors šis valstybės etapas tęsėsi neilgai, jis kiekvienam lietuviui yra labai svarbus ir reikšmingas.

Mums, Lietuvos jaunimui, gimusiems jau po Nepriklausomybės atkūrimo, kartais sunku suvokti, kas yra priespauda, okupacija, nelaisvė. Ši diena primena mums, mūsų tėvams ir seneliams, kad valstybė gali būti labai trapi. Bet svarbiausia, kad žmonės išliktų mylintys, stiprūs ir tvirti, tada gyvuos Lietuva, tada išliksime lietuviais.

Labai svarbu, kad vasario 16-ąją, kaip ir kitas valstybines progas, minėtume visi kartu dalyvaudami šventiniuose renginiuose, kai širdį užplūsta iškvepimas ir pasididžiavimo jausmas savo šalimi ir žmonėmis. Tik susitelkę, kartu švęsdami, dirbdami ir kurdami Lietuvai turėsime šalį ir namus, kuriuose saugu ir smagu gyventi, išliksime orūs ir laisvi.

Prisiminkime Justino
Marcinkevičiaus poemos „Mindaugas“
žodžius:

O gal Tėvynę reikia visą laiką

Lipdyti ir kurti, kurti ir lipdyti?

Vasario 16-osios proga pabendravome su mūsų mokyklos direktorės pavaduotoja ugdymui ir istorijos mokytoja Edita Lukoševičiene.

Ką Jums, reiškia vasario 16-oji?

- Ši diena man reiškia laisvę. Tai mūsų valstybės gimtadienis. Šią dieną gimė laisva Lietuvos valstybė.

Ką, Jūsų manymu, apie šią svarbią Lietuvai istorinę datą privalo žinoti kiekvienas moksleivis?

- Pirmiausia turėtų žinoti tiksliai šios dienos datą. Suvokti, kad laisvė nėra duotybė. Laisvę reikia iškovoti, o svarbiausia - gebėti išsaugoti.

Kaip, Jūsų nuomone, ši diena turėtų būti minima Lietuvoje? Mūsų progimnazijoje?

- Kadangi tai gimtadienis, tai gimtadienius mes švenčiame linksmiai.

**Kaip, būdama moksleivė ir studentė,
šią dieną minėjote Jūs?**

- Tais laikais, kai aš mokiausi, šios dienos niekas viešai neminėjo, nes universitetą baigiau iki nepriklausomybės atkūrimo. Disidentai paminėdavo šią dieną netikėtose miestų vietose iškeldami Trispalvę, nupiešdami Gedimino stulpus. Labiausiai įsiminė Trispalvė, nuleista pro LRT pastato langą.

**Kuris iš vasario 16-osios signatarų
Jums imponuoja?**

- Antanas Smetona. Nors ši asmenybė vertinama nevienareikšmiškai, aš linkusi manyti, kad jis daug prisidėjo prie Lietuvos valstybės suklestėjimo.

**Ką, šis Lietuvai svarbios dienos
proga palinkėtumėte mūsų
progimnazijos bendruomenei?**

- Ir toliau išlikti tokia šaunia ir tvirta.

Dėkojame už atsakymus ir Jūsų skirtą
laiką.

Sveikiname visą
progimnazijos bendruomenę
su vasario 16-ąja, Lietuvos
valstybės atkūrimo švente!

